

## Sevgi bağışlar (Matta 18:21-35)

Tanrı sevgidir. Tanrı kendi isteği için insanlığı yarattı ve onları korumak için ‘iyiyle kötüyü bilme ağacının meyvesini yeme’ denen buyruğu verdi. Tanrı insanı yaratırken insanlara özgür iradesini verdi ve, bunun amacı buyruğa itaat etsin etmesin, kendi kendine seçebilmeleri içindir. (Yasa’nın tekrarı 30:19).

İblis tarafından ayartılmış olan insan Tanrı’nın buyruğunu yerine getiremedi, bundan dolayı ruhu ölmek zorunda kaldı. Ruh öldü demek ruh yok oldu anlamına gelmez, cehennemde sonsuza dek cezalandırılmak zorunda olmak anlamına gelir. Böylece tam bir umutsuzluğa kapılmış olan insanlara acımış olan Tanrı İsa Mesih’i gönderdi ve çarmıhta ölmesine izin verdi. Tanrı’nın Oğlu ölümü aracılığıyla bize kurtuluş yolunu açtı.

Rab bizim ölüm kaderimizden kurtulabilmemiz için vaftiz işlemi sağladı. Vaftiz çok kısa bir zamandır oluyor ama bu çok büyük bir ruhsal değişiklik yaratır. Vaftiz edilenler suyun içine girdiği an ölümden dolayı ölmüş olan eski insanı gömüyor, tekrar sudan çıktığında dirilmiş olan Mesih’le birleşerek dirilişe katılma hakkını kazanıyor.

İsa günahımızın ücretini ödeyerek bizi kurtardı. Hem bizi satın aldı hemde bizi kurtardı. İsa’nın kurtuluşu sadece bir kere oluyor. İsa iki kere çarmıha gerilmez. O çarmıhta ölerək bütün insanlığın günahın ücretini ödedi (Romalılar 6:23).

Kurtulan kişiler bile bile günah işlememeliler. Tanrı kurtulanları vaftiz ediyor, üzerine el koyuyor, iyi sözleri söylüyor, gelecek çağın güçlerini ve Kutsal Ruh’un armağanlarını tatmalarını sağlıyor. Bu kadar büyük tecrübelerine rağmen yoldan sapanlar tekrar tövbe edip yenilenemezler. Yine de fırsat varsa kendisini kurtaran Rab’be karşı sevgi ve şükranını devam ettirerek Tanrı’nın sözüne itaat etmelidir (İbraniler 6:1-8).

Tanrı’ya karşı sevgimiz değişmemelidir. Bile bile günah işleyerek Tanrı’dan almış olan lütfünü söndürmemeliyiz (İbraniler 10:26-31). Bile bile günah işlemek demek Tanrı’ya karşı durma günahını işlemek demektir. Bile bile günah işlemek vaftiz olmadan önceki duruma dönerek Tanrı’nın düşmanı olmakla aynıdır. Onun gibi bile bile günah işlemiş olanlar için artık tekrar tövbe edecek fırsat yoktur. Tanrı öyle insanların günahını bağışlayacak kurbanı hiç sağlamadı.

Kilise İsa’nın bedenidir (Efeskiler 1:23), İsa Tanrı’dır. Dolayısıyla eğer bir kişi kiliseye karşı durarsa bu da bile bile günah işlemek olabilir. İsa şöyle dedi: ‘Eğer kardeşin sana karşı günah işlerse, ona git, suçunu kendisine göster. Her şey yalnız ikinizin arasında kalsın. Kardeşin seni dinlerse, onu kazanmış olursun. Ama dinlemezse, yanına bir ya da iki kişi daha al ki, söylenen her şey iki ya da üç tanığın sözüyle doğrulansın. Eğer kardeşin onları dinlemek istemezse, durumu inanlılar topluluğuna bildir. İnanlılar topluluğunu da dinlemek istemezse, onu bir putperest ya da vergi görevlisi yerine koy’ (Matta 18:15-17)

Tanrı Adem’e verilen buyruğu çiğneyen günahı bağışladı. Ama bile bile günah işlemek Tanrı’nın lütfünü inkâr etmekle aynıdır. Bu nedenle bile bile günah işleyenler Tanrı tarafından hiç merhamet edilemez. İsa öyle insanları Baba’nın önünde savunmaz, bu nedenle kendi adına Tanrı’ya hesap vermek zorundadır (Romalılar 14:12).

Tanrı kurtulmuş olanlara yeni buyrukları verdi. Bunun amacı onlara sonsuz yaşam vermek içindir (Yuhanna 12:50). İsa dirilmesi için Baba’nın buyruğuna itaat ettiği gibi, biz de sonsuz yaşama kavuşmak için Tanrı’nın buyruğuna itaat etmeliyiz. Bu buyruk ‘Kardeşini sev’ oluyor.

Biz vaftiz edilip Mesih’te kardeş olduk. Dolayısıyla artık bizim yapmamız gereken iş birbirimizi sevmektir. Bir kişi başka insanlar için kendi canını vermiş olsada onda sevgi yoksa bu bir hiçtir (1.Korintililer 13:1-3). Sevgi nedir? Bağışlamadır. Tanrı bizi kurtarıp

bağışladığı gibi biz de birbirimizi bağışlamalıyız.

Bir kral, kendisine on bin talant borcu olan bir kölenin borcunu bağışlamış. Ama bağışlanmış olan o köle çıkıp kendisine yüz dinar borcu olan bir başka köleye fırsat vermeden zindana atmış. Bunu bilen efendisi köleyi yanına çağırır. 'Ey kötü köle!' demiş. 'Bana yalvardığın için bütün borcunu bağışladım. Benim sana acıdığım gibi, senin de köle arkadaşına acıman gerekmez miydi?' Bu öfkeyle efendisi, tüm borcunu ödeyinceye dek onu işkencecilere teslim etmiş. Bu benzetmeyi anlattıktan sonra İsa 'Eğer her biriniz kardeşini yürekten bağışlamazsa, göksel Babam da size öyle davranacaktır' (Matta 18:23-35) diye vurguladı.

Petrus 'Ya Rab, kardeşim bana karşı kaç kez günah işlerse onu bağışlamalıyım? Yedi kez mi?' diye sorduğu zaman, İsa 'Yedi kez değil, yetmiş kere yedi kez derim sana' (Matta 18:21-22) diye söyledi. Bu sonuna kadar bağışlayın anlamına gelir.

Dünya gitgide kötüleşiyor. Bugünlerde anne babalar çocuklarına yada çocuklar anne babalarına kötülük yapmakla ilgili olaylar ne kadar çok oluyor? Anne babayla çocukları arasındaki ilişkisinde de en önemli olan sevgidir. Her ne kadar çocuklarına iyi yemekler, iyi elbiseler verse de, bağışlama yoksa bu sevgi değildir. Karı koca arasında da sevgi olması lazım. Karı kocasını, koca karısını bağışlamalıdır.

İlk buyruğu çiğneyerek mahvolmak zorunda olan insanı kurtaran Tanrı'ya bile bile günah işlemek sonsuz olarak Tanrı'nın düşmanı olmaktır. Kiliseye karşı günah işlemek de bile bile günah işlemek olduğu için bağışlanamaz. Ama insanlar arasındaki çekişmeler bağışlamayla haledilebilir. Kardeşler arasında birbirini bağışlarsa kilise sevgiyle dolu olacaktır. Karı koca arasında da birbirini bağışlamalıdır, anne baba ve çocukları arasında da bağışlama gerekir.